

Житие и чудеса на свети пророк Илия

Тропар:

Ангел б плът, основа на пророците, втори предтеча на Христовото пришествие, славният Илия, изпратил свише благодат на Елисей да премахва недъзи и да очисти прокажени; затова и на почитащите го дава изцеление.

Кондак:

Пророче и боговидче на великите дела на нашия Бог, Илие великоименити, с дума заключил небето, моли се за нас на Едничкия Човеколюбец.

Пристъпвайки към разказа за житието на свети Илия. Боговидец и славен ревнител за Бога, изобличител на беззаконните царе, наказващ отстъпилите от Бога хора, палач на лъжливите пророци, дивен чудотворец, на когото се подчинявали стихииите, и когото слушало небето, велик Божи угодник, който пребивава и досега в плът и ще дойде на земята преди второто Христово пришествие за по-ясно и силно доказателство на ревността, с която той възревнувал за Господа Бога. ще изложим накратко събитията, случили се преди него.

От древност избраните Божии хора от дванадесетте сина на Израил, размножили се в дванадесет племена, наречени колена, образували едно царство, управлявано неделимо и едно-властно от един водач, започвайки от Мойсей и Иисус Навин и другите съдии на Израил до царете Давид и Соломон. Когато, след смъртта на Соломон, се възцарил синът му Ровоам и когато той, при управлението на царството, поради младостта си, не послушал съветите на опитните старци, а послушал подобните на себе си младежи, той се оказал тежко бреме за своите поданици, защото ги товарел с прекомерни данъци и работа, жестоко ги наказвал, даже не рядко ги изпращал на заточение; тогава десет колена се отвърнали от него и си избрали за цар друг човек, на име Иеровоам. Иеровоам преди това бил роб на Соломон. Веднъж Соломон поискал да убие Иеровоам заради някакво негово провинение, но Иеровоам избягал в Египет, където и живял до смъртта на Соломон. След смъртта на Соломон той се върнал в Израилевата земя и бил избран за цар от израилеви-те колена, отвърнали се от Ровоам. Соломоновият син Ровоам царувал в Йерусалим само над две колена - Иудиното и Вениаминовото; а Соломоновият роб Иеровоам царувал над десет Израилеви колена, като живеел в град Сихем, който бил възстановен и възобновен от него, тъй като до това време бил в развалини. Останалите верни на Соломоновия син две колена били наречени Иудейско царство; а десетте колена, преминали към Соломоновия роб, образували Израилското царство.

Но тъй като Израилевите колена, макар и да се разделили на две царства, все пак всички заедно служели на Един Бог, сътворил небето и земята, защото не могли да имат нито друг храм, освен Йерусалимския, построен от Соломон, нито други свещеници освен поставените от Бога; затова по всяко време хората от Израилското царство на големи групи отивали в Йерусалим за поклонение и жертвоприношение на Господа, своя Бог. Като виждал това, Иеровоам, Израилевият цар, започнал да се безпокои, като казал:

- Ако тези хора все така отиват в Йерусалим за поклонение на Бога, ще поискат отново

да преминат към първия си цар, Соломоновия син, а мен ще убият.

Като размишлявал за това, той започнал да търси средства, с които би отвърнал израилтяните от Йерусалим, за да не ходят там. И намислил преди всичко да ги отклони от Бога.

- Не е възможно - казал той - да оставят Йерусалим, ако първо не оставят Бога.

Като знаел, че този народ е склонен към идолопоклонство и към всякакво нечисто беззаконие, Иеровоам измислил следната коварна хитрост, за да се отрекат от Бога. Той излял от злато два телеца, подобно на древните израилтяни, които при изхода си от Египет си направили в пустинята златен телец, на който се покланяли, вместо да се покланят на истинния Бог.

Като свикал при себе си целия израилев народ и като посочил пред събралите се двата златни телеца, Иеровоам казал:

- Израилю! Ето твоите богове, които те изведоха от Египетската земя. Не ходете повече в Йерусалим, а се покланяйте на тези богове.

И той поставил тези телци на различни места: единия - във Ветил, а другия - в Дан, като построил за тях прекрасни храмове, установил празници и много жертвоприношения в тяхна част и назначил за тях жреци; и дори самият той изпълнявал задълженията на жрец. За по-голяма съблазън на грехолюбивите хора, Иеровоам заповядал до тези излети от злато идоли в дните, установени за честване на техните празници, да се извършват всякакви беззакония.

Така нечестивият цар заради временното царуване не само че сам отпаднал от Бога, но отклонил от Него и десетте Израилеви колена. След този цар и следващите израилеви царе, заедно с всичките си поданици се придържали към същото нечестиво идолопоклонничество, на което се научили и привикнали при Иеровоам.

А премилосърдният Господ, който не оставя и тези, които Го оставят, но поради Своята благост, търси тяхното обръщане, изпращал при израилтяните Своите свети пророци, за да изобличават заблужденията им и да ги увещават така, че като се избавят от дяволските мрежи, отново да се върнат към благочестивото почитане на истинния Бог. Заедно с пророците, изпращани в различни времена на Израил от Бога, е и великият между пророците Илия, за живота на когото ще стане дума.

По достоверно предание родината на светия Божий пророк

Илия била Галаадската страна, от страната на Йордан, граничеща с Арабия. Градът, в който се родил, се наричал Тесвит, откъдето и Илия е наречен Тесвитянин². Илия произлизал от Аароновия род. Баща му се казвал Савах. Раждането на Илия било означувано с видение, което имал баща му. По същото време, когато майката на Илия го раждала, Савах видял светло-сияйни мъже, които разговаряли с младенеца, повивали го с огън и го кърмели, като слагали в устата му огнен пламък. Изплашен от това видение, Савах отишъл в Йерусалим и разказал на свещениците за видението. Тогава един от тях, който бил прозорлив, казал на Савах:

- Не се бой от видението за твоя син, но знай, че този младенец ще бъде съсед на Божията благодат; словото му ще бъде като огън, силно и действено, велика ще бъде и ревността му за Господа, и животът му ще бъде благоуходен на Бога и той ще съди Израила с меч и с огън.

Такива били знамението при раждането на Илия и предсказанието за него, показващо

какъв ще стане, когато възмъжее.

Като произхождащ от свещенически род, Илия получил възпитанието и образованието си между свещеници. Като се отдал на Бога от най-ранна възраст, той възлюбил девствената чистота, в която пребивавал като Божий ангел, непорочен пред Бога, чист по душа и тяло. Като обичал да размишлява за Бога, той често се отдалечавал за безмълвие в пустинни места, където в топла молитва дълго беседвал насаме с Бога, горейки, като серафим, от пламенна любов към Бога. И самият Илия бил обичан от Бога, защото Бог обича тези, които Го обичат. Илия бил удостояван с милостиви беседи с Бога и вследствие на равноангелния си живот, придобил велико дръзновение пред Него: Илия получавал всичко, за което молел Бога, тъй като бил намерил благоволение пред Него. Като слушал и виждал, от една страна, извършващите се в развратения Израил беззакония: царете -пребиваващи в богопротивно нечестие, съдиите и старейшините - непостъпващи според истината, народа - служещ на идолски мерзости и тънещ във всякакви духовни и тлесни пороци, без страх и боязън от Бога, принасящ синовете и дъщерите си в жертва на бесовете; а от друга - ревностните почитатели на истинния Бог - претърпяващи всякакви притеснения и гонения, дори до смърт - за всичко това пророкът силно скърбял със сърцето си: той ту оплаквал гибелта на такова безбройно множество човешки души, ту негодувал срещу жестокото гонение срещу праведните, а особено скърбял и страдал с душата си за безчестието, нанасяно на истинния Бог от страна на нечестивите хора и все повече и повече се изпълвал с ревност за Божията слава. Преди всичко Илия молел Бога да обърне грешниците към покаяние. Но тъй като Бог изисква от грешните хора доброволно обръщане, а в ожесточените сърца на израилтяните нямало такъв стремеж към добро, пророк Илия, като възревнувал силно за Божията слава и за спасението на хората, молел Бога да накаже временно Израил, така че поне с това средство да ги отклони от нечестието. Но като знаел в същото време, че Господ, поради Своето човеколюбие и дълготърпение, не е бърз в наказанието, Илия, поради голямата си ревност за Него, се осмелил да моли Бога да заповяда на него, на Илия, да накаже законопрестъпниците, като предполагал, че те ще се обърнат към покаяние, ако бъдат наказани от човек. И Илия молел неотстъпно Бога за това, докато не получил моленото от всещедрия Господ. Премилостивият Господ, като чедолюбив баща, не искал да опечали любимия Си слуга, който Му служел синовно и не нарушавал дори и най-малката Му заповед; но тъй като Илия Му бил послушен във всичко и никога с нищо не Го прогневявал, то и Бог внимавал към молитвите на Своя верен раб, като не го опечалявал с неизпълнението им.

По това време в Израил царувал беззаконният цар Ахав, който имал Самария за свой столичен град. Ахав се оженил за Иезавел, дъщеря на сидонския цар Етваал. Иезавел, като езичница, донесла със себе си в новото си отечество идол на сидонския бог Ваал. А Ахав построил за него капище в Самария и му въздигнал там жертвеник, самият той му се покланял като на бог и принуждавал всички израилтяни да се кланят на този идол. С това той скоро развил до крайност идолопоклонството в своето царство, с което прогневил Господа повече от всички други царе, царували преди него над Израила. И ето при този цар отишъл Божият пророк Илия, изпълнен с ревност по Бога. и го изобличил в заблуждение - че той, като оставил Израилевия Бог, сам се покланя на бесовете и заедно със себе си влече целия си народ към гибел. Като видял, че царят не слуша неговите увещания, светият пророк прибавил към думите дело, като предал на наказание царя богопротивник и неговите поданици. Той казал:

- Жив Господ, Бог всемогъщ, Бог Израилев, пред Когото стоя. През тия години няма да има нито роса, нито дъжд, освен по моя дума.

Като казал това, Илия си тръгнал от Ахав и по думата на пророка небето се заключило и настанала суша: нито една капка дъжд или роса не паднала на земята. Вследствие на сушата зърнената реколта била изключително слаба и настъпил глад. Защото, когато съгреши царят, божият гняв идва върху всички поданици (както и преди, вследствие на грехопадението само на Давид пострадало цялото царство). Божият пророк Илия очаквал, че като бъде наказан, израилският цар Ахав ще осъзнае своята заблуда, ще се обърне към Бога с покаяние, а заедно със себе си ще обърне към истинския път и развратения от него народ. Но когато свети Илия видял, че Ахав, подобно на фараона, остава ожесточен и не само не мисли да остави нечестието, но напротив, все повече и повече затъва в бездната на злото, преследва и дори убива хората, които с живота си благоугаждат на Бога, продължил наказанието на другата и на третата година. Тогава се изпълнило словото на първия Боговидец, свети пророк Мойсей, казано на Израил:

„- И небето над главата ти ще стане на мед, а земята под тебе - на желязо“; защото при затвореното небе земята нямала влага и не давала никакъв плод.

Тъй като въздухът постоянно бил зноен и всеки ден от палещото слънце наставала силна жегата, всички дървета, цветя и треви повехнали, плодовете загинали, градините, нивите и полята напълно опустели и на тях нямало нито орач, нито сеяч. Водата в изворите секнала, малките реки и потоците съвсем пресъхнали, а в големите реки количеството на водата намаляло, цялата земя станала безводна и суха, хора, животни и птици умирали от глад. Това наказание постигнало не само Израилското царство, но и околните страни. Защото, когато в града се запали една къща, пожарът се разпространява и върху съседните. Така се случило и в поднебесната: само израилевият народ навлякъл върху себе си Божия гняв, а страдала цялата вселена. Но всичко това станало не толкова от Божия гняв, колкото заради ревността на пророк Илия за Божията слава. Защото премилосърдният и човеколюбив Господ, поради безмерната Си благост, като видял бедствието на хората и гибелта на всякакви животни, бил вече готов да изпрати дъжд върху земята, но се възпирал, за да изпълни решението на Илия и за да не се окажат лъжливи думите на пророка:

- Жив Господ, Бог Израилев, пред Когото стоя! През тия години няма да има нито роса, нито дъжд, освен по моя дума.

Казалият това бил до такава степен обхванат от ревност за Бога, че не пощадил и себе си, тъй като знаел, че когато запасите от храна свършат и той, както и всички останали хора, ще трябва да гладува. Но той пренебрегвал това, защото предпочитал да умре от глад, отколкото да помилва неразкаяните грешници, враждуващи против Бога.

Какво направил всеблагият Бог? Той изпратил пророк Илия в едно уединено място, далеч от човешките жилища, като казал:

„- Тръгни оттук, обърни се към изток и се скрий при поток Хорат, който е срещу Йордан; от тоя поток ще пиеш, а на враните съм заповядал да те хранят там“.

Господ направил така, за да предпази Илия от Иезавел, за да не загине от глад и за да възбуди у него, чрез враните и потока Хорат, състрадание към хората, страдащи и загиващи от глад и жажда. В сравнение с другите птици враните притежават особено свойство, те са много лакоми и нямат никакво чувство на жалост даже към малките си вранчета, тъй като враната щом като измъти малките си, ги изоставя в гнездото, като отлита на друго място и ги

обрича на смърт от глад. Само Божият Промисъл, грижещ се за всяка твар, ги спасява от смърт: в устата им сами долитат мухи, които вранчетата поглъщат. И всеки път, когато враните, по Божия заповед, му носели храна - сутрин хляб, а вечер месо, съвестта на Илия, този вътрешен глас Божий в човека, викала към сърцето му:

- Виж враните, които по природа са диви, лакоми, ненаситни и необичащи своите вранчета, как се грижат за твоето препитание: самите те са гладни, а носят храна на тебе. А ти самият, човече, нямаш състрадание към хората и не само хората, но и животните и птиците искаш да умориш от глад.

Също така, когато след известно време пророкът видял потока пресъхнал, Бог му казал:

- Време е вече да помилвам измъчената твар и да ѝ изпратя дъжд, за да не умреш и ти самият от жажда.

Но Божият ревнител се устоявал; напротив, той молел Бога да няма дъжд дотогава, докато бъдат наказани ненаказаните и докато загинат всички Божии врагове на земята. Тогава Господ, отново премъдро склонявайки Своя раб към милосърдие, го пратил в Сарепта Сидонска, която не била под властта на израилския цар, при бедна вдовица, за да размисли в себе си какво бедствие е причинил не само на богатите и семейните хора, но и на бедните вдовици, които не само по време на глад, но и в години на богата реколта и всякакво земно изобилие, често нямат храна и за един ден. Пророкът, като дошъл при портите на този град, видял вдовица, носеща дърва, не повече от две дръвца; защото тя имала само шепа брашно в делвата и малко дървено масло в гърнето. Той като Илия бил измъчван от глад, той поискал от вдовицата парче хляб. А вдовицата, като му разказала за своята крайна бедност в последно време, казала, че иска от останалото при нея брашно да приготви за последен път обяд за себе си и за сина си, а после им предстои да умрат от глад. Божият човек можел да се умили от това и да съжали всички бедни вдовици, страдащи от глад; но голямата ревност за Бога побеждавала всичко и той не оказвал никакво милосърдие към погиващата твар, желаейки да прослави Твореца и да покаже на цялата вселена Неговата всемогъща сила. Като имал, заради вярата си, дар на чудотворство от Бога, Илия направил така, че брашното и дървеното масло в дома на вдовицата не свършвали; и той бил хранен от вдовицата дотогава, докато престанал гладът. Пророкът възкресил и умрелия син на вдовицата с молитва, съединена с трикратно простиране над умрялото момче, както е написано за това в Словото Божие. Съществува предание, според което този възкресен син на вдовицата се казвал Йона, и че именно той, като станал на възраст, се сподобил с пророчески дар и бил пратен в Ниневия да проповядва покаяние; като бил погълнат в морето от кита и след три дни изхвърлен от него, той предизобразил тридневното Христово възкресение, което подробно е описано в пророческата книга и в житието му.

След като изминали три бездъждовни и гладни години, всеблагият Бог, като видял Своето създание свършено загиващо на земята от глад, се умилил и казал на Своя раб Илия:

- Иди и се яви на Ахав; Аз искам да помилвам творението Си и по твоята дума ще пратя дъжд на изсъхналата земя, ще я напоя и ще я направя плодородна. Ахав вече е склонен да се по-кае, търси те и е готов да те послуша за всичко, което му заповядаш.

Пророкът веднага се отправил от Сарепта Сидонска към Самария, столичния град на Израилското царство. По това време началник на двореца на цар Ахав бил някой си Авдий, верен негов слуга и богобоязлив човек. Той скрил от избиване от Иезавел сто Господни

пророци, като ги настанил в две пещери, във всяка по петдесет, и ги хранел с хляб и вода. Като повикал при себе си този началник на двореца, цар Ахав (още преди идването на Илия при него) го изпратил при пресъхналите потоци да търси трева, за да има с какво да хранят немногото останали живи коне и друг добитък. Авдий едва излязъл от града, когато срещнал пророк Илия, поклонил му се до земята и казал, че Ахав старателно го търси из цялото си царство. Свети Илия отговорил на Авдий:

- Иди кажи на господаря си: Илия е тук.

Авдий се отказвал, като казал:

- Страхувам се, защото, когато аз си ида от тебе, Дух Господен ще те отнесе, не зная къде; и ако отида да обадя на Ахав и той не те намери, тогава ще се окажа лъжец пред своя господар и той ще ме убие.

Илия отговорил:

- Жив Господ Саваот, пред Когото стоя! Днес ще се явя пред Ахав!

Авдий се върнал и казал на царя. Ахав побързал да излезе да посрещне Божия човек. Когато видял Илия, поради затаената в него злоба към пророка, не можал да се въздържи от жестока дума и казал на Илия:

- Ти ли си (този), който смущаваш Израиля?

А Божият пророк безстрашно му отговорил:

- Не аз смущавам Израиля, а ти и бащиният ти дом, понеже презряхте Господните заповеди и вървите по Вааловци.

След това Божият пророк, като имал в себе си силата на Божията помощ, започнал с власт да заповядва на царя, като казал:

- Сега прати и събери при мене цял Израил на планината Кармил и четиристотин и петдесетте (безсрамни) Ваалови пророни, които се хранят от трапезата на Иезавел. (Нека встъпят с мен в спор за Бога и ще видим кой е истинският Бог.)

Царят веднага разпратил пратеници по цялата израилева земя, събрал безчислено множество народ и свикал на планината Кармил всички нечестиви пророци и жреци, и самият той отишъл там.

Тогава Божият ревнител Илия, като застанал пред събралите се, се обърнал към царя и към целия израилски народ със следните думи:

- Още ли ще куцате на две колена? Ако Господ (Бог, Който ви изведе със силната Си ръка от Египет) е Бог, вървете след Него; ако ли Ваал - вървете след него.

Народът мълчал, а и не можел да отговори нищо, защото всеки израилтянин бил избличаван в заблуда от собствената си съвест. Тогава Илия продължил:

- Ето какво: за да разберете днес кой е истинският Бог, правете това, което ви заповядам. Вие виждате, че само аз останах пророк Господен; вие убихте всички други пророци; виждате също колко много са тук Вааловите пророци. И така, дайте ни две телета за жертвоприношение, едното - на мен, а другото - на Вааловите жреци; но огън да не се подклажда. Върху чиято жертва падне огън от небето и я запали, богът на този пророк е и истинският Бог и всички трябва да Му се поклонят, а тези, които не Го признаят, нека бъдат предадени на смърт.

Като изслушал тези думи, целият народ одобрил решението на Божия пророк и казал:

- Нека бъде така; решението ти е добро.

Когато телетата били доведени при събранието, свети Илия казал на нечестивите Ваалови пророци:

- Изберете си едно теле и първо вие пригответе жертвата, понеже сте много, а аз съм сам и ще я приготвя после. Като по ложите телето върху дървата, не подклаждайте огън. а се молете на вашия бог Ваал да изпрати огън от небето и да запали жертвата ви.

Безсрамните пророци така и направили. Като хвърлили жребий, те взели телето, издигнали жертвеник. сложили на него достатъчно количество дърва, заклали телето, разделили го на части, положили ги върху дървата на жертвеника и започнали да се молят на своя Ваал да изпрати огън върху жертвата им. Те призовавали името му от сутринта до пладне, като викали:

- Чуй ни, Ваале, чуй ни!

Ала нямало ни глас, ни отговор. Те започнали да скачат около жертвеника, но всичко било напразно. По пладне пророк Илия им се присмял:

- Викайте по-високо, за да ви чуе вашият бог; може би той сега не е свободен или е зает с нещо, или разговаря, или пирува, или е заспал; Викайте, колкото се може по-високо, за да го събудите.

Лъжепророците призовавали Ваал със силни викове и по обичая си се бодели с ножове, а някои се биели с бичове до кръв. Преди настъпването на вечерта свети Илия Тесвитянин им казал:

- Замълчете и престанете; вече е време и аз да извърша своето жертвоприношение.

Поклонниците на Ваал се спрели. Тогава Илия, като се обърнал към народа, казал:

- Приближете се до мене!

Всички се приближили до него. Пророкът взел дванадесет камъка, според броя на израилевите колена, съградил от тях жертвеник на Господа, след това, като сложил дърва върху жертвеника, разсякъл телето на части, положил ги върху дървата, изкопал окоп около жертвеника и заповядал на хората да напълнят четири ведра вода и да ги излеят върху жертвата и върху дървата; така и направили. Илия заповядал да повторят; повторили. Заповядал за трети път да направят същото; и го направили. Водата се разляла около жертвеника, а окопът се напълнил с вода. И като устремил зора си към небето, Илия извикал към Бога и казал:

- Господи, Боже Авраамов, Исааков и Иаков! Чуй ме днес, Господи, чуй Твоя раб и изпрати от небето огън върху жертвата, за да познаят днес всички тия човеци, че само Ти Си Бог Израилев и че аз съм Твой раб и на Тебе принесох тази жертва! Чуй ме, Господи, отговори ми с огън, за да се обърнат към Тебе сърцата на тези хора!

И огън Господен паднал от небето и унищожил всесъжението и дървата, и камъните, и пепелта, и дори водата, която била в окопа - всичко било унищожено от огъня. Като видял това, целият народ паднал по лице на земята и казал:

- Наистина, само Господ е Бог и няма друг Бог освен Него!

Илия казал на народа:

- Хванете Вааловите пророци, така че нито един от тях да не избяга.

Народът изпълнил заповедта му и Илия ги отвел при потока Кисон, който се вливал с водите си във Велико море. Там той ги изклап със собствените си ръце и хвърлил нечестивите им трупове във водата, за да не се оскверни с тях земята и за да не се зарази въздухът със смрад от тях. След това свети Илия наредил на цар Ахав по-бързо да пие и да яде и да впряга конете в колесницата, за да тръгне на път, защото скоро ще завали силен дъжд, от който всичко ще подгизне. Когато Ахав седнал да яде и да пие, Илия се изкачил на

планината Кармил. Като се навел към земята, той сложил лицето си между коленете и се помолил на Бога да изпрати дъжд на земята. Веднага след молитвата му небесата, като с ключ, се отворили и паднал голям дъжд, който намокрил всички и обилно напоил зажаднялата земя. Тогава Ахав, като осъзнал заблудението си, по пътя към Самария оплаквал греховете си. А свети Илия, като препасал кръста си, тичал пред него, като се радвал за славата на Господа, своя Бог.

Нечестивата царица Иезавел, жената на Ахав, като узнала за всичко станало, страшно се разгневилa на Илия за избиването на базсрамните ѝ пророци и като се кълняла в своите богове, изпратила да му кажат, че тя ще го убие на следващия ден в същия този час, в който Илия убил пророците на Ваал. Свети Илия се изплашил от смъртта, защото бил човек с всички присъщи на хората немощи, както е и казано за него: „Илия беше подобострастен нам човек“. Поради заплахите на Иезавел той избягал във Вирсавия, в Иудейското царство, и отишъл в пустинята сам. Като изминал един ден път в пустинята, той седнал да отдъхне под един хвойнов храст. Измъчван от скръб, той започнал да моли от Бога смърт за себе си, като казал:

- Господи, стига ми вече, че досега живях на земята; прибори душата ми, понеже аз съм по-добър от отците си.

Пророкът казал това не вследствие на скръб от гонението срещу него, но като Божи ревнител, нетърпящ човешката злоба, безчестенето на Бога и хуленето на пресвятото име Господне: за него било по-леко да умре, отколкото да слуша и да гледа безза-конниците, презиращи и отхвърлящи своя Бог. С тази молитва на уста Илия легнал и заспал под дървото. И ето, ангел Господен се докоснал до него и му казал:

- Стани, яж и пий.

Като се понадигнал, Илия видял до възглавето си топла печена питка и стомна вода. Хапнал, пийнал вода и пак заспал. Ангел Господен повторно го докоснал, като казал:

- Стани, яж и пий, понеже те чака дълг път.

Като станал, Илия пак хапнал и пийнал и като се подкрепил с тази храна, вървял четириисет дни и четириисет нощи до Божията планина Хорив, където се заселил в една пещера. Тук събеседник му бил Сам Господ Бог, Който му се явил в полъх от тих вятър. Когато Господ се приближавал към него, страшни знамения предшествали Неговото явяване: отначало имало силна буря, която цепела планини и събаряла скали, после минал огън, но не в огъня бил Господ; след огъня - лъх от тих вятър; там бил Господ². Когато Илия чул минаването на Господ, той закрил лицето си със своя кожух и като излязъл от пещерата, застанал до нея. Той чул Господ, Който му казал:

- Защо си тука, Илия?

Илия отговорил:

- Пламнах от ревност за Тебе, Господи Вседържителю, защото Израилевите синове оставиха Твоя завет, разрушиха Твоите жертвеници и с меч убиха Твоите пророци; само аз останах, но и моята душа търсят да вземат.

А Господ, като утешавал Илия в скръбта му, му открил, че не целият израилев народ е отстъпил от Него, но Той има седем хиляди тайни Свои раби, които не били прегъвали коленете си пред Ваал. Заедно с това Господ възвестил на Илия предстоящата наскоро гибел на Ахав и Иезавел и на целия им дом и заповядал на Илия да помаже за цар над Израиля един достоен мъж. на име Ииуй, който щял да избере целия Ахавов род, а Елисей - да

помаже за пророк¹. Като утешил така Своя раб, Господ си тръгнал от него. А Божият угодник, по Господнята заповед, тръгнал от Хорив, срещнал на пътя Сафатовия син Елисей, който орял земята с дванайсет чифта волове. Като хвърлил кожуха си върху него, свети Илия му обявил Господнята воля, нарекъл го пророк и му заповядал да тръгне след него. А Елисей казал на Илия:

- Умолявам те, пусни ме за малко, за да се простя с баща си и майка си, и ще тръгна след тебе.

Свети Илия не се възпротивил. А Елисей, като отишъл в дома си, заклал чифт волове, от тези, с които орял, устроил гошавка на съседите и роднините, а после, като се простил с родителите си, отишъл при Илия и навсякъде вървял след него, като му бил слуга и ученик.

В това време цар Ахав, под влияние на своята нечестива жена Иезавел, прибавил ново беззаконие към предишните:

Един израилтянин, на име Навутей, имал лозе близо до двореца на цар Ахав в Самария. Ахав предложил на Навутей:

- Отстъпи ми лозето си, то ще ми послужи за градина, защото се намира близо до двореца ми. А на тебе ще дам друго лозе, много по-хубаво от това; а ако това не ти е угодно, ще ти заплатя лозето с пари.

Навутей отговорил:

- Да ме пази Господ да ти дам наследството от бащите си.

Ахав се върнал у дома си развълнуван и огорчен от отговора на Навутей и от смущение не можал да яде хляб. А Иезавел, като узнала причината за неговата печал, му се присмяла и казала:

- Каква е тази твоя власт, царю Израилев, щом не си силен да проявиш волята си дори и върху един човек? Но престани да скърбиш, нахрани се и почакай. Аз сама ще ти дам в ръцете лозето на Навутей.

Като казала това, тя написала заповед от името на царя до старейшините на израилевите граждани и я запечатала с царския печат. В заповедта било написано да повдигнат срещу Навутей лъжливо обвинение, че уж злословил Бога и царя и като представят лъжесвидетели, да го убият с камъни извън града. Несправедливото убийство било извършено по беззаконната заповед. След убийството на напълно невинния Навутей. Иезавел казала на Ахав:

- Наследи сега лозето без пари, защото Навутей не е вече между живите.

Ахав, като чул за убийството на Навутей, малко се натъжил, а после отишъл на лозето, за да го приеме в свое владение. На пътя, по Божия заповед, го срещнал свети пророк Илия и му казал:

- Тъй като ти несправедливо уби невинния Навутей и незаконно завладя неговото лозе, за това така говори Господ: на същото място, където псетата лизаха кръвта на Навутей, ще лижат и твоята кръв; псета ще изядат и жена ти Иезавел и целият ти дом ще бъде изтребен.

Имотът на наказаните със смърт за престъпление против царя постъпвал в полза на царя.

Като чул тези думи, Ахав заплакал, свалил от себе си царските одежди, облякъл се във вретище и си наложил пост. И това малко покаяние на Ахав имало пред Господа такава сила, че изпълнението на определеното наказание над целия му дом било временно отложено за

след смъртта на Ахав. Защото Господ казал на Своя пророк Илия:

- Понеже Ахав се смири, аз няма да направя беди върху неговия дом в неговите дни, но в дните на сина му.

Ахав живял три години след това и бил убит в сражение². Той бил откаран с колесница от мястото на битката в Самария и псетата лижели кръвта му, която се стичала от колесницата, както и предсказал Божият пророк. Така също, в свое време, след вземането на свети Илия на небето, се изпълнило всичко, което било предсказано за Иезавел и за целия Ахавов дом.

След смъртта на Ахав вместо него се възцарил синът му Охозия, който се оказал наследник както на престола, така и на бащиното си нечестие, защото, като слушал своята нечестива майка Иезавел, той се покланял и принасял жертви на Ваал, с което много разгневил Израилевия Бог. Веднъж, поради невнимание, Охозия паднал от прозореца на своя дом и се разболял много тежко. Той изпратил пратеници при лъжливия бог Ваал,

по-точно, при беса, който живеел във Вааловия идол и давал лъжливи отговори на обръщащите се с въпроси към него. Охозия изпратил при този бяс да попитат дали ще оздравее от болестта. Когато пратениците на Охозия отивали при Ваал, на пътя, по Божия повеля, ги пресрещнал пророк Илия и им казал:

- Нима в Израила няма Бог, та сте тръгнали да питате Ваала? Върнете се и кажете на изпратилия ви цар. тъй казва Господ: няма да се вдигнеш от постелката, на която си легнал, а ще умреш.

Като се върнали, те предали думите на болния цар. Царят ги попитал:

- Какъв беше външният вид на човека, който ви каза тези думи?

Те отговорили:

- Този човек беше целият в косми и опасан през кръста с кожен пояс.

Царят казал:

- Това е Илия Тесвитянин.

И изпратил най-старшия петдесетник с петдесет човека, за да хванат Илия и да го доведат при него. Те тръгнали и видели Илия на планината Кармил, защото той привикнал да пребивава предимно там. Като видял Илия да седи наврх планината, петдесетникът му казал:

- Човече Божий! Слез тук! Царят ти заповядва да отидеш при него.

Свети Илия отговорил на петдесетника:

- Ако аз съм човек Божий, нека падне огън от небето да изгори тебе и твоите петдесет мъже.

В същия час паднал огън от небето и ги изгорил. Царят изпратил друг петдесетник със същия брой хора, но и с тях се случило същото: падналият от небето огън изгорил и тях. Царят изпратил трети петдесетник с петдесет мъже. Този петдесетник, като узнал какво се е случило с изпратените преди него, дошъл при свети Илия със страх и смирение и като паднал на колене пред него, го умолявал, като казал:

- Човече Божий! Ето аз и тези твои раби, дошли с мен, сто им пред теб; помилвай ни! Ние сме дошли не по своя воля, а сме пратени при тебе. Не ни погубвай с огън, както погуби изпратените преди нас.

И пророкът пощадил дошлите със смирение; а тези, които дошли преди това, не пощадил, защото идвали с гордост и с власт, искали да го хванат като пленник и да го водят с

безчестие. Господ заповядал на свети Илия безстрашно да върви с третия петдесетник и да каже на царя същото, което е казал и преди. Затова Божият човек, като слязъл от планината, тръгнал с тях. Като дошли при царя, Илия му казал:

- Тъй казва Господ: за това, че ти изпрати да питат Ваал за твоя живот, като че ли в Израил няма Бог, Когото би могъл да попиташ, заради това ти няма да станеш от одъра, на който лежиш, но ще умреш.

И Охозия умрял по словото Божие, изречено с пророческите уста. След Охозия се възцарил неговият брат Иорам, тъй като Охозия нямал синове. При Иорам се прекъснал Ахавовият род, като бил изстребен от Божия гняв през дните на свети пророк Елисей, както пише за това в житието му.

А когато приближило времето, в което Господ определил да вземе при Себе Си Илия жив, в плът, Илия и Елисей отивали от град Галгал в град Ветил. Като знаел по Божие откровение за приближаващото се вземане на небето, Илия искал да остави Елисей в Галгал, като смирено криел от него предстоящото си

прославяне от Бога. Той казал на Елисей:

- Остани тук, защото Господ ме праща във Ветил.

А свети Елисей, който също по Божие откровение знаел за това, което щяло да стане, отговорил:

- Жив Господ и жива ти душа! Няма да те оставя.

И двамата отишли във Ветил. Синовете пророчески, които живеели във Ветил, отишли при Елисей насаме и му казали:

- Знаеш ли, че днес Господ ще възнесе твоя господар над главата ти?

Елисей отговорил:

- И аз зная, мълчете.

След това Илия казал на Елисей:

- Остани тук, а мен Господ ме праща в Иерихон. Елисей му отговорил:

- Жив Господ и жива ти душа! Няма да те оставя.

И отишли двамата в Иерихон. Синовете пророчески, които били в Иерихон, се приближили до Елисей и му казали:

- Знаеш ли, че днес Господ ще вземе от теб твоя господар и ще го възнесе над главата ти?

Елисей отговорил:

- Вече разбрах, мълчете.

Свети Илия отново казал на Елисей:

- Остани тук, защото Господ ме праща на Йордан. А Елисей казал:

- Жив Господ и жива ти душа! Няма да те оставя.

И тръгнали заедно. На известно разстояние след тях вървели петдесет човека от пророческите синове. Когато двамата свети пророци стигнали до Йордан, Илия взел кожуха си, свил го и ударил с него по водата, водата се отдръпнала на две страни и двамата преминали Йордан по сухо. Като преминали реката, Илия казал на Елисей:

- Искай каквото желаш да ти направя, преди да бъде взет от тебе.

Елисей отговорил:

- Моля духът, който е в тебе, да бъде двойно върху мене.

Илия казал:

- Мъчно нещо искаш; но ако видиш как ще бъда взет от тебе, ще стане по твоему; а, ако не видиш, няма да получиш.

Както вървели и разговаряли, внезапно се явила огнена колесница и огнени коне и ги разделили един от друг, при което Илия във вихрушка бил взет на небето. А Елисей гледал и възкликнал:

- Отче, отче! Колесница на Израиля и негова конница! (С тези думи той като че ли казал: ти, отче, беше цялата сила на Израил: с твоята молитва и с твоята ревност ти помогна на Израилското царство много повече, отколкото са му помагали голямо множество военни колесници и въоръжени конници). Елисей повече не видял Илия. Тогава той хванал дрехите си и в скръбта си ги раздрал. Скоро до нозете му паднал хвърленият отгоре кожух на свети Илия. Като го вдигнал, Елисей се спрял край брега на Йордан и като разделил с него, подобно на Илия, водата на две страни, преминал по сухо и станал наследник на благодатта, действала в неговия учител. А светият Божий пророк Илия, взет с плътта си на огнена колесница на небето и досега е жив в плът, пазен от Бога в райските селения. Видели са го тримата свети апостоли по времето на преображението на Господ на Тавор и обикновените смъртни хора отново ще го видят преди второто пришествие на Господа на земята. Избягнал смъртта от меча на Иезавел, тогава той ще пострада от меча на антихриста и вече не само като пророк, но и като мъченик, ще се удостои в лика на светиите с по-голяма от сегашната чест и слава от праведния Въздаятел - Бога, Един в три Лица. Отец и Син, и Свети Дух, на Когото отдаваме чест и слава сега и винаги, и във вечни векове. Амин.